

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 13.612 van 9 januari 2020
in de zaak A. 229.658/XIV-38.207

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pauline Delgrange
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
 thans de minister van Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 december 2019, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 228.205 van 29 oktober 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 11 december 2019 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker is van oordeel dat de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de aangehaalde bepalingen en beginselen niet “correct” heeft toegepast, doch daarmee vraagt hij in wezen een nieuwe beoordeling van de zaak. De Raad van State vermag als administratieve cassatierechter echter niet de beoordeling van de zaak door de annulatierechter over te doen.

Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de schending opgeworpen van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950. Hij voert ook niet aan en toont *a fortiori* ook niet aan dat hij daartoe niet in de mogelijkheid was. Bijgevolg vermag verzoeker de schending van deze verdragsbepaling niet voor het eerst op te werpen voor de Raad van State als administratieve cassatierechter.

Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen januari tweeduizend twintig, door:

Carlo Adams, staatsraad,
bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams